

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 026025 21 Uvp
Banjaluka, 05.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Željke Vujanović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi I. P. d.o.o. B., koga zastupa punomoćnik Lj. D. advokat iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 13.12.2019. godine, tuženog Ministarstva., u predmetu vršenja inspekcijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 026025 20 U od 22.12.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 05.10.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Urbanističko-građevinske inspekcije Grada B. broj ... od 20.12.2018. godine. Tim prvostepenim rješenjem (tačkom 1. dispozitiva) naređeno je tužiocu, kao investitoru, da u roku od 30 dana od dana prijema rješenja ukloni radove izvedene bez prethodno pribavljene građevinske dozvole, odnosno: montažni kontejner dimenzije 6,0 m x 2,5 m na betoniranoj podlozi dimenzije oko 10,0 m x 4,0 m, asfaltiranu parking površinu dimenzije oko 10,0 m x 40,0 m sa pratećom podzemnom infrastrukturom, kompresor i ogradu dužine 40,0 m + 46,0 m + 21,0 m + 5,0 m, u Ulici B. S. vojske ... u B., na zemljištu označenom kao k.č. br. 753/4, 754/1 i 754/2 k.o. B.6 n.p., koji su u funkciji poslovnog objekta stanice za snabdijevanje gorivom na susjednoj građevinskoj parceli k.č. br. 753/1 k.o. B.6, tj. da izvrši povrat u prvobitno stanje, (tačkom 2. dispozitiva) tužilac je upozoren da će se ukoliko ne postupi na prednje opisan način, rušenje bespravno izvedenih radova izvršiti putem drugih lica, s tim da će troškovi izvršenja pasti na teret tužioca, a materijal će biti odvezen na deponiju otpadnog materijala; (tačkom 3. dispozitiva) je obavezan tužilac da u roku od tri dana od dana isteka roka iz tačke 1. rješenja, pisanim putem obavijesti organ o izvršenju ovog rješenja; a (tačkom 4. dispozitiva) konstatovano je da žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi rješenje prvostepenog organa od 20.12.2018. godine, jer je za svoju odluku dao valjane, na zakonu zasnovane razloge. Ovo stoga što iz podataka spisa nesporno proizilazi da je prilikom inspekcijskog nadzora utvrđeno da je tužilac, kao investitor, na zemljištu označenom kao k.č. br. 753/4, 754/1 i 754/2 k.o. B. 6 (n.p.) izgradio ogradu od prefabrikovanih betonskih stubova sa ispunom od pletene žice, dužine 40,0 m+46,0 m+21,0 m+5,0 m, visine oko 1,6 m, montažni kontejner dimenzije 6,0 m x 2,5m na betonskoj podlozi dimenzije oko 10,0 m x 4,0 m, asfaltiranu parking površinu dimenzija oko 10,0 m x 40,0 m sa pratećom

podzemnom infrastrukturom i kompresor, koji objekti su u funkciji stanice za snabdijevanje gorivom na susjednoj građevinskoj parceli k.č. br. 753/1 k.o. B. 6 (n.p.), bez prethodno pribavljene građevinske dozvole, koje postupanje je suprotno odredbi člana 124. stav 1. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 40/13, 106/15, 3/16 i 84/19 - u daljem tekstu: Zakon o uređenju prostora i građenju), što dalje znači da su bili ispunjeni uslovi da nadležni urbanističko-građevinski inspektor donese rješenje kojim mu nalaže da iste poruši, primjenjujući odredbu člana 171. stav 1. tačka đ) istog zakona. Podržan je stav tuženog da u ovom postupku nije došlo do povrede načela saslušanja stranke propisanog Zakonom o opštem upravnom postupku, uz obrazloženje da iz spisa nesporno proizlazi da su ispoštovana procesna pravila iz Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj koji je *lex specialis* u odnosu na Zakon o opštem upravnom postupku. Ukazano je da odredba člana 50. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 74/10, 109/12, 117/12 i 44/16 - u daljem tekstu Zakon o inspekcijama) propisuje da u svim slučajevima u kojima inspeksijskom pregledu nije prisustvovalo odgovorno ili ovlašćeno lice inspektor ostavlja jedan primjerak zapisnika o izvršenom inspeksijskom pregledu sa upozorenjem da subjekat nadzora može u roku od tri dana prigovoriti na zapisnikom utvrđeno činjenično stanje i to potkrijepiti valjanim dokazima, što je u ovom slučaju i učinjeno od strane inspektora, jer se u upravnom spisu zatiču akti uz koje je tužiocu, kao investitoru i N. d.o.o. L., kao izvođaču radova, dostavljen zapisnik o inspeksijskom nadzoru od 10.12.2018. godine, kao i dostavnice o uručanju istog. Konačno, sud je zaključio da je neosnovan navod tužioca da nije cijenjena činjenica da je on kod nadležnog Odjeljenja za prostorno uređenje Grad B. podnio zahtjev za izdavanje naknadnog odobrenja za građenje za objekte navedene u tački 1. dispozitiva prvostepenog rješenja, koji je zaveden pod poslovnim brojem 03-3601-5/19. Ovo iz razloga što se tuženi u osporenom aktu izjasnio i na taj navod, pravilno nalazeći da je isti bez uticaja na rješenje ove upravne stvari, jer činjenica podnošenja pomenutog zahtjeva ima značaj samo u postupku izvršenja rješenja o rušenju izvedenih radova u smislu odredbe člana 16. stav 1. Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 62/18 - u daljem tekstu: Zakon o legalizaciji), dodajući da se u spisu zatiče zaključak U.-g. i. broj 09-362-1506/2018 od 08.01.2019. godine, kojim je prekinut postupak izvršenja konkretnog rješenja o rušenju do pravosnažnog okončanja postupka legalizacije.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija zakonitost iste zbog povrede pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. Ukratko interpretira sadržaj rješenja prvostepenog organa i osporenog akta čiju je zakonitost podržao nižestepeni sud, što po stavu tužioca nije zakonito postupanje, jer su odlukama organa grubo povrijeđene odredbe Zakona o opštem upravnom postupku. Ovo iz razloga što tokom upravnog postupka nije saslušan investitor radova, odnosno tužilac, sa čim je povrijeđeno jedno od osnovnih načela upravnog postupka, načelo saslušanja stranke koje podrazumijeva da se prije donošenja rješenja mora saslušati stranka kako bi se utvrdile sve činjenice i okolnosti bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke. Uprkos činjenici da je i tuženi shodno odredbama istog zakona bio ovlašćen da ovaj propust prvostepenog organa otkloni tako što će saslušati tužioca, on to nije učinio, usljed čega je osporeni akt nezakonit. Takođe ističe da je organima trebalo biti jasno da je jedno od osnovnih načela upravnog postupka načelo istine, što znači da je organ uprave dužan da po potrebi i po službenoj dužnosti utvrdi sve činjenice, pribavi i izvede sve materijalne i druge dokaze kako bi istina bila u potpunosti utvrđena. Dodaje da organi nisu cijenili činjenicu da je tužilac kod nadležnog Odjeljenja za prostorno uređenje Grad B. podnio zahtjev za izdavanje naknadnog odobrenja za građenje za objekte navedene u tački 1. dispozitiva prvostepenog rješenja, a taj zahtjev za legalizaciju zaveden je pod poslovnim brojem 03-3601-5/19. Imajući u vidu navedeno, smatra da je prvostepeni organ bio u obavezi da ovaj upravni postupak prekine

do pravosnažnog okončanja postupka za izdavanje naknadnog odobrenja za građenje, što nije učinjeno, a što je bez osnova podržao nižestepeni sud. Konačno predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se ista ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta čiju je zakonitost podržao nižestepeni sud, predlažući da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 13.12.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koji nisu dovedeni u sumnju navodima zahtjeva.

Tužilac ne spori okolnost da je bespravno izgradio objekte bliže opisane u dispozitivu prvostepenog rješenja od 20.12.2018. godine, koje postupanje je suprotno odredbi člana 124. stav 1. Zakona o uređenju prostora i građenju, a što je osnov da urbanističko-građevinski inspektor, rješenjem donesenim pozivom na odredbu člana 57. stav 1. Zakona o inspekcijama, naredi rušenje predmetnih objekata, shodno svojim ovlaštenjima propisanim odredbom člana 171. stav 1. tačka đ) Zakona o uređenju prostora i građenju, kako je sve to pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Isto tako je pravilno zaključio nižestepeni sud da u ovom slučaju nije došlo do povrede načela saslušanja stranke propisanog odredbom člana 9. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18 - u daljem tekstu: ZOUP), jer se postupak inspeksijskog nadzora vodi po odredbama Zakona o inspekcijama koji u procesnom smislu jeste *lex specialis* u odnosu na ZOUP, kako je to i propisano odredbom člana 80. tog zakona. U tom pravcu treba ukazati da odredbama člana 49. i 50. Zakona o inspekcijama nije propisana obaveza organa da sasluša stranku (ovdje tužioca koji je subjekat nadzora), već samo obaveza da istoj omogući prisustvo nadzoru i dostavi zapisnik o toj radnji na koji stranka može prigovoriti u roku od tri dana, što je u konkretnom slučaju sve ispoštovano, pri čemu tužilac nije dostavio prigovore na zapisnik od 10.12.2018. godine, niti je u žalbi te dalje u tužbi bilo čim osporio suštinsko utvrđenje inspektora da je predmetne objekte bespravno izgradio, zbog čega se konačno postavlja pitanje čemu bi služilo izvođenje dokaza njegovim saslušanjem na kojem u zahtjevu neosnovano insistira.

Takođe je neosnovan navod zahtjeva da je u predmetnom postupku povrijeđeno načelo istine ustanovljeno odredbom člana 8. ZOUP, jer u upravnom postupku i upravnom sporu tužilac ničim konkretno ne ukazuje koje to činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito rješavanje predmetne upravne stvari, nisu pravilno i potpuno utvrđene.

Navod tužioca koji se svodi na to da je postupak inspeksijskog nadzora trebalo prekinuti, jer je on nadležnom organu Odjeljenju za prostorno uređenje Grada B. podnio zahtjev za legalizaciju predmetnih objekata, nije osnovan, kako je to takođe ispravno zaključio nižestepeni sud. Pokrenuti postupak legalizacije je okolnost koja je shodno odredbi člana 16. stav 1. Zakona o legalizaciji, od značaja samo za postupak izvršenja rješenja o rušenju objekta, koji postupak urbanističko-građevinski inspektor prekida do pravosnažnog okončanja postupka

legalizacije, kako je ovdje i učinio zaključkom broj 09-362-1506/2018 od 08.01.2019. godine, koji se zatiče u upravnom spisu.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijana presuda nije zahvaćena povredama iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Željka Vujanović

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić